

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-7495/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužiteljice Ane Večerin iz Velike Gorice, Jelenski Hrast 18, OIB: 45690456218, koju zastupa punomoćnik Boris Jug, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatska poštanska banka d.d., Zagreb, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217, koga zastupa punomoćnica Andreja Šeša, odvjetnica u Zagrebu, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene 14. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice, zamjenika njezinog punomoćnika - odvjetnika Maria Hrupca i punomoćnice tuženika, dana 24. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 6. Ugovora o kreditu broj: 600393 zaključenog između tužitelja i tuženika 26. siječnja 2007., u dijelu kojim je ugovorena za tužitelja obveza plaćanja jednokratne naknade u visini 1,10% od iznosa kredita neposredno prije isplate kredita.

II. Nalaže se tuženiku Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. isplatiti tužiteljici Ani Večerin iznos od 165,91 EUR sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. lipnja 2025. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. isplatiti tužiteljici Ani Večerin iznos od 294,16 EUR, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. naknaditi tužiteljici Ani Večerin troškove postupka u iznosu od 313,18 Eur sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 24. rujna 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište

primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je 26. siječnja 2007. sklopila s tuženikom Ugovor o kreditu broj: 600393, kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 22.836,73 CHF obračunatom prema srednjem tečaju HNB-a za devize važećem na dan isplate kredita (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu) te kako je u članku 6. predmetnog Ugovora o kreditu ugovorena za tužitelja obveza plaćanja jednokratne naknade u visini 1,10% od iznosa kredita neposredno prije isplate kredita (tzv. ulazna naknada). Smatra odredbu predmetnog Ugovora o kreditu kojom je ugovorena obveza plaćanja ulazne naknade ništetnom. Tuženik je tužitelju 30. siječnja 2007. prilikom isplate ugovorenog iznosa kredita obračunao i naplatio naknadu u visini od 1,10% od iznosa kredita, odnosno u iznosu od 165,91 EUR (tzv. ulazna naknada). Tužitelj ističe da je predmetna odredba čl. 6. nepoštena jer je riječ o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i koja protivno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača, što ima za posljedicu ništetnost predmetne odredbe.

Navodi kako je predmetnom odredbom tuženik obvezao tužitelja na plaćanje naknade za obradu kredita, bez da mu je prethodno, a niti naknadno jasno i nedvosmisleno predočio strukturu navedenih troškova, od čega se isti sastoje, u kojem postotku tuženi tereti tužitelja odnosno zbog čega upravo taj postotak, u kojem periodu i konačnom iznosu, što navedenu obvezu tužitelja kao potrošača čini u potpunosti neodređenom i neodredivom, posljedično i nepoštenom i ništetnom.

Pored glavničnog iznosa jednokratne naknade koja je tužitelju naplaćena prilikom isplate kredita, tužitelj u posebnoj točki (točka 3. tužbenog zahtjeva), kao jedan glavnični iznos potražuje i iznos zateznih kamata sa tijekom od 30. siječnja 2007. (dan plaćanja naknade) do 31. svibnja 2025. u iznosu 294,16 EUR, dok na glavnični iznos od 165,91 EUR potražuje zatezne kamate od 1. lipnja 2025. (prvi dan nakon obračuna kamata) pa do isplate jer navedeni tijek kamata nije uglavničen.

Stoga predlaže sudu donijeti presudu kojom se utvrđuje ništetnom odredba čl. 6. Ugovora o kreditu broj: 600393 zaključenog između tužitelja i tuženika 26. siječnja 2007., u dijelu kojim je ugovorena za tužitelja obveza plaćanja jednokratne naknade u visini 1,10% od iznosa kredita neposredno prije isplate kredita; kojom se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 165,91 eura sa zateznom kamatom od 1. lipnja 2025. do isplate, kao i kojom se tuženiku nalaže tužitelju isplatiti iznos od 294,16 eura, sve uz naknadu troškova postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnov tužbenog zahtjeva, dok visinu plaćene naknade i datum njezina plaćanja ne osporava. Navodi kako

je iznos sporne naknade točno i jasno određen te je takva odredba jasna, lako uočljiva i razumljiva zbog čega nije dopušteno ispitivati njezinu poštenost sukladno odredbama ZZP-a. Navodi da tužitelj ničim ne dokazuje da bi predmetna odredba prouzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana suprotno načelu savjesnosti i poštenja, a koje pretpostavke moraju biti ispunjene da bi se odredba mogla smatrati nepoštenom. Neosnovanima smatra navode tužitelja da bi tuženik morao u samom ugovoru o kreditu navesti na što se odnosi navedena naknada za odobrenje kredita i koje troškove tuženik istim pokriva. Ističe i prigovor zastare tužiteljevog potraživanja. Ne osporava visinu tužbenog zahtjeva, ali osporava tužiteljev zahtjev za isplatu zateznih kamata od dana plaćanja jednokratne naknade za korištenje kredita, smatrajući da se tuženik ne može smatrati nesavjesnim stjecateljem. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev i naložiti tužitelju naknaditi tuženiku troškove postupka.

3. Tijekom postupka izvršen je uvid u Ugovor o kreditu broj 600393 od 26.1.2007. (list 7-11 spisa), obračun zatezne kamate (list 12-13 spisa) i preostalu dokumentaciju koja prileži spisu te je izveden dokaz saslušanjem tužiteljice (list 112-113 spisa).

4. Osim navedenih, niti jedna od stranaka nije imala drugih dokaznih prijedloga, tako da su u ovome postupku izvedeni svi po strankama predloženi dokazi.

5. Sud je, temeljem odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP) i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

6. Nije sporno da su stranke i to tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, sklopili Ugovor o kreditu broj 600393 dana 26. siječnja 2007. Nije sporno niti da taj Ugovor o kreditu sadrži odredbu kojom se tužitelj obvezao platiti naknadu za obradu zahtjeva u visini od 1,10 % iznosa kredita. Nije sporno niti da je tužitelj predmetnu naknadu platio u iznosu od 165,91 eura 30. siječnja 2007. Sporno je, da li je ta ugovorna odredba ništetna te je li tuženik dužan izvršiti povrat plaćene naknade za obradu kredita tužitelju, kao i je li i s kojim tijekom dužan platiti mu i zateznu kamatu na taj iznos.

7. Iz iskaza tužiteljice u bitnome proizlazi kako je predmetni ugovor o kreditu sklopila, jer su joj bila potrebna sredstva za kupnju vozila. To vozilo korišteno je isključivo za privatne svrhe. Nije iz početka niti znala da mora platiti tu naknadu, no kada je vidjela neki postotak vidjela je samo da je to za obradu kredita. Nije imala mogućnosti pregovaranja o toj odredbi. Nije imala utjecaj na sadržaj ugovora, predložen joj je na unaprijed sastavljenom obrascu od banke. Iznos naknade banka je naplatila iz samog iznosa kredita koji je umanjeno za visinu naknade. Nitko s njom o toj naknadi nije niti razgovarao, došla je kada je ugovor već bio pripremljen i samo površno ga je stigla pročitati jer nije bilo vremena. Nije niti znala koliki je to iznos naknade, vidjela je samo neki

postotak. Svaki iznos predstavljao joj je otegotnu okolnost s obzirom da je radila kao krojačica. Vjerojatno bi sklopila ugovor i da joj se objasnilo na što se odnosi ta naknada jer joj je auto bio neophodan za život.

8. Sud je prihvatio iskaz tužiteljice, jer je uvjerljiv, logičan i u skladu je s ispravama koje prileže spisu. Na temelju iskaza tužiteljice, sud je utvrdio da se u vezi sporne odredbe Ugovora o kreditu u vezi jednokratnih troškova za obradu kredita nije moglo posebno pregovarati, a sporna odredba kojom joj se nameće obveza plaćanja navedenih troškova (tzv. ulazne naknade) bila je sastavni dio tipskog ugovora kojeg je tuženik sklapao s potrošačima.

9. Odlukom Suda Europske unije, presuda od 3. listopada 2019., Kiss i CIB Bank, C-620/17, ECLI:EU:C:2019:820, odlučeno je: „Čl. 4. st. 2. i čl. 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da zahtjev prema kojem ugovorna odredba treba biti jasno i razumljivo sastavljena ne nalaže da u odredbama ugovora o potrošačkom zajmu, poput onih u glavnom postupku - o kojima se nisu vodili pojedinačni pregovori i u kojima se točno utvrđuju iznosi troškova upravljanja zajmom i isplatne naknade na teret potrošača, njihova metoda izračuna i trenutak kada ih je potrebno platiti - također treba detaljno navesti sve usluge koje se pružaju u zamjenu za predmetne iznose. Čl. 3. st. 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da ugovorna odredba o naknadi za upravljanje zajmom, poput one u glavnom postupku - koja ne omogućava da se nedvojbeno utvrdi koje se konkretne usluge pružaju u zamjenu za te troškove - načelno ne uzrokuje na štetu potrošača, u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora.“

9.1. Iako se pojedine direktive ne primjenjuju izravno u našem pravnom sustavu, već je iste potrebno implementirati, jer u vrijeme kada je sklopljen ugovor o kreditu, Republika Hrvatska nije bila članica Europske unije; Sud EU ustanovio je u pravu EU načelo koje obvezuje sudove u državama članicama da interpretiraju interno pravo u svjetlu prava EU, te mu kroz interpretaciju pokušaju dati isto značenje i učinke kakvi bi nastali izravnom primjenom norme Zajednice, a sve u svrhu da europsko pravo bude djelotvorno ako se ciljevi europske integracije doista žele ostvariti.

10. U pogledu navedenoga Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je u odluci Rev 673/2023 od 13. veljače 2024. sljedeći zaključak: „Sud ocjenu o tome da je odredba potrošačkog ugovora, kojom se ugovara naknada za obradu kredita, uzrokovala suprotno načelu savjesnosti i poštenja znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (test nepoštenosti), u smislu odredbe čl. 81. st. 1. ZZP ne može temeljiti isključivo na tome da se radi o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i da trgovac (tuženik) nije dokazao stvarne troškove koje je imao prilikom obrade kredita već je sud prilikom provođenja testa nepoštenosti, dužan uzeti u obzir je li odredba jasna i lako razumljiva te lako uočljiva (zahtjev transparentnosti) te druge okolnosti kao što su narav robe ili usluge koji predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom

sklapanja ugovora te ostale ugovorne odredbe, sve u smislu odredbi čl. 81. st. 1. ZZP u svezi odredbi čl. 83. i 85. ZZP“.

10.1. U konkretnom slučaju utvrđeno je da tužitelju kao korisniku kredita ugovorna odredba o plaćanju naknade za obradu kredita nije bila niti jasna niti lako razumljiva, a o istoj nije bilo mogućnosti pregovaranja.

11. Naime, na temelju uvida u sam ugovor koji prileži spisu, utvrđeno je da se radi o standardiziranom (tipskom) ugovoru. Odredbom čl. 295. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano je da su opći uvjeti ugovora ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formuliranom (tipskom) ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva, a obvezuju ugovorne strane kao i posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru.

11.1. Također, odredbom čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 96/03, dalje: ZZP) propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Ako se pojedinačno pregovaralo o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi, a cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da je riječ o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, to neće utjecati na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima. Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Primjerice su navedene ugovorne odredbe koje bi se, uz ispunjenje prethodno navedenih pretpostavki, mogle smatrati nepoštenima pa tako i odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja karakteristike proizvoda ili usluge koji su predmet ugovora, bez valjanog razloga. Kao posljedica nepoštenosti pojedine ugovorne odredbe čl. 87. ZZP propisana je ništetnost.

12. Odredbom čl. 59. ZZP propisano je i da obavijest o financijskoj usluzi koja je predmet ugovora sadrži, među ostalim, opis osnovnih obilježja financijske usluge, ukupnu cijenu koju je potrošač dužan platiti za tu uslugu, uključujući sve poreze, pristojbe, naknade i ostale troškove, odnosno, kad točan iznos ukupne cijene nije moguće utvrditi, elemente za izračun ukupne cijene koji omogućavaju potrošaču da sam utvrdi cijenu.

13. Na temelju iskaza tužitelja, utvrđeno je kako su mu sredstva iz kredita bila potrebna za privatne svrhe. Odredbom čl. 3. st. 1. ZZP potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

14. U odnosu na navod tuženika da se radi o odredbi koja je jasna, lako razumljiva i lako uočljiva, valja navesti da je tužitelj u smislu odredbe čl. 3. ZZP potrošač, odnosno, fizička osoba koja je navedeni Ugovor o kreditu sklopila u privatne svrhe, odnosno, u svrhu koja nije namijenjena njezinom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, iz čega proizlazi da nema pravna znanja koja su potrebna da bi joj takva odredba bila jasna i lako razumljiva i to sve za razliku od tuženika, koji je sklapanju predmetnog Ugovora o kreditu, pristupio u okviru svoje djelatnosti.

15. Primjenom citiranih propisa, predmetna ugovorna odredba utvrđena je ništetnom, a tužbeni zahtjev ocijenjen je osnovanim u dijelu koji glasi na utvrđenje ništetnosti odredbe o jednokratnoj naknadi za obradu kredita.

16. Tuženik u ovome postupku ne spori visinu plaćene ulazne naknade predmetnog Ugovora o kreditu, kao ni datum plaćanja, a nije osporio ni visinu obračunate zatezne kamate koja je na iznos glavnice tekla od 30. siječnja 2007. do 31. svibnja 2025. S obzirom na odredbu čl. 221. st. 1. ZPP-a, kojom je propisano kako ne treba dokazivati činjenice koje je stranka priznala pred sudom u tijeku parnice, to navedene činjenice nisu bile predmetom dokazivanja u ovome postupku.

17. S obzirom da je odredbom čl. 323. ZOO propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a prethodno je obrazloženo kako su stranke suglasno nespornom učinile činjenicu da je tužitelj tuženiku platio tzv. ulaznu naknadu u visini 165,91 EUR, to je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju upravo taj iznos.

18. Što se tiče zahtjeva za isplatom zatezne kamate, valja navesti kako zatezna kamata, u skladu s odredbom čl. 1115. ZOO teče od dana stjecanja, ako je stjecatelj bio nepošten. Kako je prethodno navedeno, već prilikom sklapanja samoga ugovora, tuženik je bio nepošten, budući da je kao osoba koja sklapa takav ugovor u okviru svoje djelatnosti, morao znati da su predmetne odredbe Ugovora o kreditu protivne svim propisima navedenima u ovoj presudi, pa je dužan platiti zatezne kamate i to od dana stjecanja. Kako među strankama nije sporan datum plaćanja predmetne naknade, to je osnovan zahtjev za isplatom zatezne kamate na iznos od 165,91 EUR-a s tijekom od 30. siječnja 2007., jer je tada tuženik taj iznos stekao kao nepošten stjecatelj, u skladu s čl. 1115. ZOO-a.

19. Neosnovan je i prigovor zastare, kojega tuženik ističe u odgovoru na tužbu i tijekom postupka. Naime, tužiteljica u ovome postupku postavlja deklaratorni zahtjev na utvrđenje ništetnom ugovorne odredbe kojom je ugovoreno da će u slučaju prijevremene otplate biti dužna isplatiti tuženiku naknadu u skladu s odlukom tuženika, dok je pravnim shvaćanjem posl br. Su-IV-47/2020-2 Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske na sjednici održanoj 30. siječnja 2020. zauzeo pravno shvaćanje da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1.

ZOO/05, kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

20. Prihvaćen je, stoga, uz deklaratorni, i kondikcijski zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 165,91 Eura glavnice i iznosa od 294,16 eura koji predstavlja obračunatu zateznu kamatu koja je na taj iznos tekla od 30. siječnja 2007. do 31. svibnja 2025., a prihvaćen je i zahtjev za isplatom zatezne kamate na glavicu od 165,91 Eur za daljnji tijek od 1. lipnja 2025. do isplate.

21. Na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP odlučeno je o troškovima postupka, a s obzirom da je tužitelj u sporu uspio u cijelosti. Pritom je kao vrijednost predmeta spora uzet samo iznos iz kondemnatornog dijela tužbenog zahtjeva (točka II. izreke prvostupanjske presude), bez uzimanja u obzir onog dijela koji se odnosi na utvrđenje (točka I. izreke presude). Naime, i Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo je pravno shvaćanje na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 23. travnja 2026., kako u slučaju postojanja i deklaratornog i kondemnatornog zahtjeva u kojem osnovanost kondemnatornog zahtjeva ovisi o osnovanosti deklaratornog zahtjeva vrijednost predmeta spora određuje se prema vrijednosti kondemnatornog zahtjeva. S obzirom na navedeno, kao vrijednost predmeta spora uzeta je vrijednost glavnog zahtjeva, budući da se radi o zahtjevu na novčani iznos, primjenom odredbe čl. 35. st. 1. ZPP-a.

21.1. Na navedeno ne utječe činjenica što je dio zatezne kamate tužitelj iskazao u apsolutnom iznosu, s obzirom da zatezne kamate ne gube obilježje sporednog potraživanja neovisno o načinu na koji su iskazane, sve dok se prestankom glavnog dugovanja ne osamostale i ne predstavljaju glavno potraživanje, na koje se onda mogu tražiti i procesne kamate, a što ovdje nije slučaj, sve u skladu s odredbama čl. 29. i čl. 31. ZOO-a.

22. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u visini od 25 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak sastava podneska od 3.2.2026. u visini 25 bodova (Tbr. 8/1 Tarife) te trošak zastupanja na ročištima 13.4.2026 i 14.9.2026. u visini od 25 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife), što ukupno čini 100 bodova, što, uvećano za vrijednost boda od 2,00 Eur (Tbr. 50. Tarife) i za porez na dodanu vrijednost, iznosi 250,00 Eur, kojem iznosu je nadodan trošak plaćene sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 33,18 Eur i na presudu 30,00 Eur, tako da sveukupno trošak tužitelja koji je bio potreban za vođenje ovoga postupka u smislu čl. 155. ZPP-a iznosi 313,18 Eur, kako je i dosuđeno točkom IV izreke ove presude, a na koji iznos teku zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude u skladu s odredbom čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu 24. rujna 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja, uz rj o pristojbi na presudu 30,00 Eur
2. Punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-a126d**

Kontrolni broj: **0f312-12192-b8dc3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.